

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 305/04-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte na neverejnom zasadnutí 13. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Romana Skukálka, bytom v P. B., toho času v L., ktorou namietal porušenie práv na spravodlivé súdne konanie a účinný opravný prostriedok uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 1 Ntc 2/04 z 29. septembra 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Romana Skukálka **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Podaním doručeným Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 8. októbra 2004, označeným ako „*Žiadosť o prešetrenie porušenia mojich ľudských práv*“ Roman Skukálek (ďalej len „sťažovateľ“) namietal porušenie práv na spravodlivé súdne konanie a účinný opravný prostriedok uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 1 NtC 2/04 z 29. septembra 2004 (ďalej len „krajský súd“ a „napadnuté uznesenie“) a na

záver požiadal „... o urýchlené prejednanie a prešetrenie môjho prípadu a s nimi veci spojené“.

Vec sťažovateľa súvisí s európskym zatýkacím rozkazom Krajského súdu pre trestné veci vo Viedni zo 14. júla 2004 č. 291 Ur 205/04i, ktorý bol vydaný naňho a jeho manželku M. S. pre skutok kvalifikovaný ako zločin vraždy podľa § 75 a ako zločin ťažkej lúpeže podľa § 142 a § 143 rakúskeho Trestného zákonníka (ďalej len „európsky zatýkací rozkaz“).

Po postupe podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku a zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o európskom zatýkacom rozkaze“) krajský súd rozhodol napadnutým uznesením, že podľa § 21 ods. 1 a 3 zákona o európskom zatýkacom rozkaze sa vykoná európsky zatýkací rozkaz a vyžiadané osoby - sťažovateľ a jeho manželka - sa odovzdajú na trestné stíhanie do Rakúskej republiky pre skutok uvedený v európskom zatýkacom rozkaze.

Sťažovateľ napadnutému uzneseniu krajského súdu vytýkal najmä to, že skutok, za ktorý majú byť odovzdaní na trestné stíhanie do Rakúskej republiky, vôbec s manželkou nespáchali, neboli im predložené dostatočné dôkazy, ako občania Slovenskej republiky spadajú pod jej jurisdikciu a odmietajú byť vydaní do Rakúskej republiky (nevedia ani nemecky), pričom krajský súd „... vec mal postúpiť na Ústavný súd, aby tento rozhodol či aplikácia zákonom stanoveného postupu v súvislosti s rozhodovaním o výkone EZR je v súlade s Ústavou SR a Dohovorom“.

2. Ústavný súd si od predsedu krajského súdu vyžiadal základné informácie súvisiace s vecou sťažovateľa. Tento mu listom z 11. októbra 2004 potvrdil, že krajský súd rozhodol napadnutým uznesením z 29. septembra 2004 spôsobom, ktorý opísal sťažovateľ. Spisový materiál však bol 5. októbra 2004 zaslaný Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), pretože proti napadnutému uzneseniu podali v zákonnej lehote sťažnosť ako sťažovateľ, tak aj jeho manželka.

II.

1. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podanie sťažovateľa možno podľa jeho obsahu kvalifikovať ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy týkajúcu sa však iba jeho, a nie jeho manželky (sťažovateľ sa môže domáhať iba ochrany svojich práv a slobôd).

2. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, pokiaľ označený zákon neustanovuje inak, pričom skúma splnenie zákonných náležitostí, ako aj možné dôvody na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

3. Odhliadnuc od viacerých nedostatkov sťažnosti z hľadiska splnenia zákonných náležitostí (uvedených najmä v § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) ústavný súd musí konštatovať, že sťažnosť je potrebné odmietnuť pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

Napadnuté uznesenie krajského súdu obsahuje poučenie: „*Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť prokurátora a vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14 zákona č. 403/2004 Z. z. a možno ju podať do troch dní odo dňa jeho oznámenia na Krajskom súde Trenčín. Sťažnosť má odkladný účinok.*“

Sťažovateľ teda namietal na ústavnom súde napadnuté uznesenie krajského súdu, hoci o ochranu svojich práv sa môže uchádzať - čo aj realizoval - na najvyššom súde. V zmysle § 21 ods. 7 zákona o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti proti rozhodnutiu krajského súdu o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhoduje najvyšší súd na neverejnom zasadnutí. Najvyšší súd po doplnení dokazovania, ak je potrebné, sám rozhodne, či európsky zatýkací rozkaz vykoná alebo nevykoná.

Ak sa sťažovateľ domnieva, že sú dané zákonné dôvody na podanie sťažnosti najvyššiemu súde, o čom svedčí fakt jej podania, tak ústavný súd rešpektuje jeho názor a konštatuje, že sa vecou zaoberá iný súd, čo podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vylučuje jeho právomoc.

4. Keďže o ochrane práv, ktorých porušenie sťažovateľ namietal zo strany krajského súdu, rozhoduje v tomto prípade iný súd (všeobecný, to znamená najvyšší súd), ústavný súd jeho sťažnosť odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. októbra 2004